

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ เพื่อเป็นการพัฒนารูปแบบลวดลายของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ให้ผู้ผลิตได้นำรูปแบบไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของตน และเพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ให้กับชุมชน เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ในรูปแบบใหม่ โดยศึกษาความต้องการของผู้ผลิตของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ และผลิตภัณฑ์ทั่วไป 30 คน และผู้บริโภค (ประชาชนทั่วไป) 100 คน รวม 130 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม โดยดำเนินการ 2 ระยะ คือ

1. สอบถามความต้องการด้านวัสดุและรูปแบบของการตกแต่งลวดลายผลิตภัณฑ์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางการออกแบบของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้
2. ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อผลงานออกแบบของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้

สรุปผลการวิจัย

ความต้องการด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ เพื่อนำมาเป็นแนวทางการออกแบบของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ ผู้ผลิตและผู้สนใจสินค้าต้องการให้ใช้กระดาษเหลือใช้เป็นวัสดุหลักในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้าน การออกแบบลวดลายตกแต่งของตกแต่งบ้านประเภทรูปภาพ ควรเป็นภาพดอกไม้ รองลงมาเป็นภาพทิวทัศน์ กรอบรูปควรเป็นลายดอกไม้ รองลงมาเป็นลายสร้างสรรค์ กล่องใส่กระดาษชำระควรเป็นลายดอกไม้ รองลงมาเป็นลายสร้างสรรค์ กล่องอเนกประสงค์ควรเป็นลายดอกไม้ รองลงมาเป็นลายทิวทัศน์

สรุปผลความต้องการด้านรูปแบบลวดลายผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ของกลุ่มผู้ผลิต และกลุ่มผู้สนใจสินค้า

ผู้ผลิตและผู้สนใจสินค้าต้องการให้ใช้กระดาษเหลือใช้เป็นวัสดุหลักในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้าน การออกแบบลวดลายตกแต่งของตกแต่งบ้านประเภทรูปภาพควรเป็นภาพดอกไม้ รองลงมาเป็นภาพทิวทัศน์ กรอบรูปควรเป็นลายดอกไม้ รองลงมาเป็นลายสร้างสรรค์ กล่องใส่กระดาษชำระควรเป็นลายดอกไม้ รองลงมาเป็นลายสร้างสรรค์ กล่องอเนกประสงค์ควรเป็นลายดอกไม้ รองลงมาเป็นลายสร้างสรรค์

แนวความคิดในการออกแบบของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้

ใช้กระดาษเหลือใช้เป็นวัสดุหลัก ออกแบบ กำหนดลักษณะลาย สี สดใสสวยงามตามธรรมชาติ โดยใช้สีของกระดาษสร้างสรรค์ลวดลาย สำหรับผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้าน โดยกำหนดดังนี้

รูปภาพ เป็นภาพดอกไม้ และ ภาพทิวทัศน์

กรอบรูป เป็นลายดอกไม้ และ ลายสร้างสรรค์

กล่องใส่กระดาษชำระ เป็นลายดอกไม้ และ ลายสร้างสรรค์

กล่องอเนกประสงค์เป็นลายดอกไม้ และ ลายสร้างสรรค์

เทคนิควิธีการออกแบบ

ออกแบบรูปทรงผลิตภัณฑ์โดยสร้างรูปทรงใหม่จากกระดาษเหลือใช้ และดัดแปลงรูปทรงจากกล่อง ขวด พลาสติก ฯลฯ สร้างสรรค์ลวดลายโดยใช้กระดาษสีจากหน้าหนังสือพิมพ์ แมกกาซีน ปะปิตด้วยกาว ซึ่งสามารถจัดลาย ปรับแต่งลวดลาย ทั้งการจัดวางรูปแบบและสีสันทันได้อย่างหลากหลาย

ผลการสำรวจความพึงพอใจต่อผลงานผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ที่ผู้วิจัยออกแบบ ได้แก่ รูปภาพ กรอบรูป กล่องใส่กระดาษชำระ และกล่องอเนกประสงค์ พบว่า ผู้ผลิตมีความพึงพอใจผลงานออกแบบในระดับมาก ผู้สนใจสินค้าหรือประชาชนทั่วไปส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ความสนใจโดยรวมของผู้ผลิตและผู้สนใจสินค้าอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการออกแบบ

จากผลการสอบถามความต้องการด้านรูปแบบของลวดลายผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ นั้น ผู้ผลิตและผู้สนใจสินค้าต้องการให้ใช้กระดาษเหลือใช้เป็นวัสดุหลักในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้าน การออกแบบลวดลายตกแต่งของตกแต่งบ้านประเภทรูปภาพควรเป็นภาพดอกไม้ รองลงมาเป็นภาพทิวทัศน์ กรอบรูปควรเป็นลายดอกไม้ รองลงมาเป็นลายสร้างสรรค์ กล่องใส่กระดาษชำระควรเป็นลายดอกไม้ รองลงมาเป็นลายสร้างสรรค์ กล่องอเนกประสงค์ควรเป็นลายดอกไม้ รองลงมาเป็นลายสร้างสรรค์นั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบ โดยศึกษาลักษณะของดอกไม้ประเภทต่างๆ ศึกษาภาพทิวทัศน์ ภาพลวดลายสร้างสรรค์ ทั้งด้านรูปแบบ สีสันทัน พื้นผิว และลักษณะของภาพในมุมมองต่างๆ ในรูปแบบที่เรียงอย่างเป็นธรรมชาติ ผลงานออกแบบและการตกแต่งภาพแต่ละชนิดที่เลือกมาดำเนินการออกแบบจะมีลักษณะต่างๆ กัน ทั้งรูปแบบ สีสันทัน โดยใช้เทคนิคการตัดกระดาษเหลือใช้ ที่สามารถประดิษฐ์ลวดลายได้สวยงามและรวดเร็ว จากการศึกษาข้อมูลผลงานออกแบบที่เคยมีมาก่อน ยังไม่มีการตกแต่งสร้างสรรค์ลวดลายด้วยสีจากภาพต่างๆ ในกระดาษเหลือใช้

กันอย่างแพร่หลายมากนัก ส่วนมากออกแบบตกแต่งลดหลายผลิตภัณฑ์โดยการระบายสี ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการลงทุนเพิ่มมากขึ้น ทั้งๆ ที่วัสดุเหลือใช้ประเภทกระดาษนั้น ไม่ว่าจะเป็นกระดาษหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารต่างมีหน้าภาพสีที่มีสีสันสวยงามอยู่แล้ว สามารถนำมาฉีกหรือตัดในรูปแบบของดอกไม้ กลีบดอกไม้ ใบไม้ หรือรูปแบบต่างๆ เชิงสร้างสรรค์ได้อย่างสวยงามโดยไม่ต้องใช้สี งานวิจัยชุดนี้ผู้วิจัยได้นำจุดเด่นของสีกระดาษเหลือใช้ดังกล่าวที่สวยงามสดใสอยู่แล้ว มาสร้างสรรค์เป็นภาพดอกไม้ ทิวทัศน์ และลายสร้างสรรค์ โดยเน้นการจัดองค์ประกอบที่มีจุดเด่น สีสดใสสวยงาม

ผู้วิจัยได้นำผลงานทั้งหมดไปสอบถามความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง ผลการประเมินความพึงพอใจต่อผลงานออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ที่ผู้วิจัยออกแบบ ได้แก่ รูปภาพ กรอบรูป กล่องใส่กระดาษชำระ และกล่องอเนกประสงค์ พบว่า ผู้ผลิตมีความพึงพอใจผลงานออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้อยู่ในระดับมาก และผู้สนใจสินค้าหรือประชาชนทั่วไปส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ความสนใจผลงานออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้โดยรวมอยู่ในระดับมาก

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาผลงานออกแบบผลิตภัณฑ์จากวัสดุเหลือใช้ พบว่ามีงานออกแบบที่ใช้วัสดุเหลือใช้ออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความสอดคล้องกันส่วนใหญ่ คือ ออกแบบเป็นของใช้ ของตกแต่งบ้าน ด้วยวัสดุหลักคือกระดาษเหลือใช้ และมีวัสดุอื่นๆ เป็นส่วนประกอบ ดังจะเห็นได้จากข้อมูลนวัตกรรมการออกแบบ ของศูนย์นวัตกรรมการออกแบบ (2551) ดังนี้

เดชณรงค์ พักพา ดำเนินการออกแบบเรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากกระดาษเหลือใช้ (Waste Paper Decorative Home Product) ได้แนวความคิดจากปัญหาเรื่องกระดาษที่ไม่ใช้แล้ว มักจะถูกทิ้งไปเป็นขยะ เพื่อนำไปทำลายทิ้งอย่างไรประโยชน์ จึงมีแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ จากเศษกระดาษเหลือใช้ โดยมีข้อสรุปในการออกแบบ คือเป็นของใช้ของตกแต่งบ้าน ประกอบด้วย ที่นั่ง และโคมไฟ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เข้ากับสมัยนิยม สามารถทำความสะอาดได้โดยง่าย เหมาะแก่การปฏิบัติงาน และใช้เศษกระดาษเป็นหลักในการผลิต

ณัฐพงศ์ สารพูนทรัพย์ จัดทำโครงการประกวดออกแบบของแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ ชื่อผลงาน "Re-Lamp" โดยมีแนวความคิดนำหลักการ 3Rs คือ Reuse Reduce Recycle โดยลดทอนรายละเอียดของตัว R ทั้ง 3 ตัว นำมาต่อกันเป็น Module สามเหลี่ยมตามสัญลักษณ์ของหลักการของ The 3Rs โดยนำขวดน้ำพลาสติกมาตัด แล้วนำมาต่อให้เกิดเป็นรูป Module ที่ออกแบบไว้ แล้วต่อเป็นโครงร่างของตัวโคมไฟ ซึ่งสามารถทำเองได้ง่าย ๆ โคมไฟมีลักษณะเหมือนยังทำไม่เสร็จ เป็นการกระตุ้นเตือนว่าขยะพลาสติกมีอยู่มากมายไม่มีวันหมดสิ้น หากไม่ร่วมมือกันนำกลับมาใช้ประโยชน์

วิรัชฐา เลิศรัตนากุล ธีญลักษณ์ บุญยะพุกกะณะ และวรรณิษฐ์ มหรรษรัตน์ จัดทำโครงการ Sustainable Design Camp 2009 เพื่อปลูกจิตสำนึกให้กับนักออกแบบรุ่นใหม่ในเรื่องการออกแบบเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Design) โดยมีแนวความคิดว่า จากกันที่เกิดจากเทคนิคการสานกระดาษสาและผ้า นำวัสดุที่เหลือใช้จากโครงการพัฒนาโดยตุงที่มีความหลากหลาย สามารถใช้เป็นที่จากกันและโคมไฟ ที่สามารถปรับเปลี่ยนสีได้ เพื่อสร้างบรรยากาศที่แตกต่างกัน

ลลิตา นีรนาทวงศ์ ขวัญจิตร ชยาภัม และอมรรัตน์ บุญครอง จัดทำโครงการ Sustainable Design Camp 2009 เพื่อปลูกจิตสำนึกให้กับนักออกแบบรุ่นใหม่ในเรื่องการออกแบบเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Design) โดยมีแนวความคิดออกแบบผลงาน "Like a Light" เป็นโคมไฟกระดาษที่ผลิตจากวัสดุที่ชำรุดหรือเหลือใช้จากกระบวนการผลิต เกิดเป็นสีสันที่หลากหลายจากกระดาษสีต่างๆ สามารถเปลี่ยนสีที่โครงที่คลุมหลอดไฟได้ และยังสามารถออกแบบขาตั้งของโคมไฟได้เอง เป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถปรับเปลี่ยน เพิ่มลดการจัดวางลวดลายได้ตามใจผู้ใช้

ผลงานออกแบบผลิตภัณฑ์จากวัสดุเหลือใช้ มีการนำวัสดุเหลือใช้อื่นๆ มาจัดทำของใช้ของตกแต่งบ้านอีกมากมาย มีการนำไปทำเครื่องประดับเช่น วิทวัส จันทนา ได้จัดทำโครงการระป๋องโคคาโคลาเหลือใช้สูงานเครื่องประดับ (The Reused Coca Cola Can to Jewelry) ผู้ออกแบบมีความเห็นว่า ระป๋องโคคาโคลาเหลือใช้มีความสวยงามโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ (RE-USE) เป็นการเพิ่มคุณค่าความงามและใช้ประโยชน์จากของเหลือใช้ โดยนำมาสร้างสรรค์ผลงานออกแบบเครื่องประดับได้สวยงาม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการออกแบบของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ เท่าที่ศึกษาข้อมูลยังไม่มียงานนี้มาก่อน แต่มีงานวิจัยเพื่อออกแบบต่างๆ ที่มีความสอดคล้องกัน คือ การสอบถามผู้ผลิต นักออกแบบ และผู้บริโภค เพื่อนำข้อมูลมากำหนดแนวคิดในการออกแบบ ได้แก่ ผลงานของ วาสนา เจริญวิเชียรฉาย (2549) ทำการวิจัยเรื่อง "การออกแบบลวดลายผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านประเภทผ้าของผลิตภัณฑ์ OTOP จังหวัดปทุมธานี" โดยศึกษาความต้องการของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านและผลิตภัณฑ์ OTOP จังหวัดปทุมธานี และผู้บริโภค (ประชาชนทั่วไป) โดยสอบถามความต้องการด้านรูปแบบของลวดลายผลิตภัณฑ์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางการออกแบบลวดลายผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านประเภทผ้าของผลิตภัณฑ์ OTOP จังหวัดปทุมธานี สุจินันท์ ดาวเดือน และ วาสนา เจริญวิเชียรฉาย(2549) ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาและพัฒนาศิลป์หัตถกรรมผ้าทอลายโบราณบ้านผาทัง เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมสินค้าจังหวัดอุทัยธานี ประเภทชุดบนโต๊ะอาหาร" ได้ศึกษาเกี่ยวกับผ้าทอลายโบราณบ้านผาทัง โดยศึกษาความคิดเห็นของนักออกแบบ ผู้ผลิต และผู้บริโภค แล้วนำข้อมูลมากำหนดแนวคิดในการออกแบบสร้างสรรค์ลายผ้าที่เหมาะสมกับชุดบนโต๊ะอาหาร ปวีณา บุญปาน (2550) ทำการวิจัยเรื่อง "การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมผ้าทอเมืองล่อง เพื่อใช้เป็นสินค้าหัตถกรรมจังหวัดแพร่ประเภทชุดเครื่องนอน" ได้ศึกษาเกี่ยวกับลายผ้าทอเมืองล่อง ศึกษาความคิดเห็นของนักออกแบบ ผู้ผลิต และผู้บริโภค แล้วนำข้อมูลมากำหนดแนวคิดในการออกแบบสร้างสรรค์ลายผ้าที่เหมาะสมกับการนำไปผลิตเครื่องนอน พนิดา สมประจวบ และบุญเรือง สมประจวบ (2551) ทำการวิจัยเรื่อง "การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ผ้าย้อมคราม ของกลุ่มทอผ้าย้อมครามบ้านเชิงดอย จังหวัดสกลนคร" ได้ศึกษาลวดลายและวิธีการผลิตผ้าย้อมครามของกลุ่มทอผ้าย้อมครามบ้านเชิงดอย โดยศึกษาความคิดเห็นของผู้ผลิต นักออกแบบ และผู้บริโภค เพื่อนำข้อมูลมาออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ผ้าย้อมครามของกลุ่มทอผ้าย้อมครามบ้านเชิงดอย จังหวัดสกลนคร วาสนา เจริญวิเชียรฉาย (2552) วิจัยเรื่อง การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนประเภทผลิตภัณฑ์จากกระดาษสา กระดาษสับปะรด และกระดาษตะขบ โดยศึกษาความต้องการของผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์จากกระดาษสา กระดาษสับปะรด และกระดาษตะขบ และผลิตภัณฑ์ทั่วไป

และผู้บริโภค ผู้สนใจสินค้า (ประชาชนทั่วไป) สอบถามความต้องการด้านรูปแบบของการตกแต่งลวดลายผลิตภัณฑ์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์จากกระดาษสา กระดาษสับปะรด และกระดาษตะขบ ใจภักดิ์ นรพเจตนา (2553) ทำการวิจัยเรื่อง “การสร้างสรรค์ต้นแบบลวดลายผ้าไทยล้านนาแบบร่วมสมัย” ได้ศึกษาลวดลายผ้าไทยล้านนา ศึกษาความคิดเห็นของผู้ผลิต ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ และผู้บริโภค แล้วนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการออกแบบสร้างสรรค์ต้นแบบลวดลายผ้าไทยล้านนาแบบร่วมสมัย

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำต้นแบบผลงานออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ทั้งหมดไปเผยแพร่ โดยจัดแสดงผลงาน และจัดอบรมให้ความรู้และฝึกปฏิบัติ แก่กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ ชุมชน และผู้สนใจทั่วไป

ผลสำเร็จของการวิจัยที่ได้รับ และหน่วยงานที่สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ผลงานออกแบบลวดลายผลิตภัณฑ์ที่สามารถถ่ายทอดสู่ชุมชน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้
2. ได้สร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้แก่ผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้
3. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนประเภทของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ และผลิตภัณฑ์อื่นๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ชุมชนอื่นที่ผลิตสินค้าประเภทเดียวกัน ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป สามารถนำรูปแบบชุดผลงานออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์เพื่อจำหน่ายต่อไป

หน่วยงานที่สามารถนำผลการวิจัยเรื่องนี้ไปใช้ประโยชน์ คือ

1. กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน และผลิตภัณฑ์ทั่วไป
2. สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดปทุมธานี
3. สถาบันการศึกษาทุกแห่งสามารถนำองค์ความรู้จากการวิจัยมาใช้พัฒนาการเรียนการสอนและการออกแบบผลิตภัณฑ์ได้
4. บุคคลทั่วไปที่สนใจสามารถแสวงหาความรู้จากงานวิจัย
5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์

แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยี

1. นำเสนอผลงานออกแบบผลิตภัณฑ์ ถ่ายสู่ชุมชน และผู้ผลิตสินค้า
2. นำเสนอและเผยแพร่ผลงานโดยจัดนิทรรศการ
3. จัดทำเอกสารผลงานทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ความรู้ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจทั่วไป

การถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือการนำผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยนำผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมายดังนี้

1. จัดนิทรรศการเผยแพร่ผลงานวิจัยในงานวันนักประดิษฐ์ วันที่ 2-5 กุมภาพันธ์ 2552 ณ อิมแพค เมืองทองธานี

ภาพในงานวันนักประดิษฐ์

2. จัดอบรมการทำของใช้จากวัสดุเหลือใช้ ให้ผู้ผลิตสินค้า ชุมชน และผู้สนใจทั่วไป
3. เผยแพร่เอกสารงานวิจัยสู่กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากวัสดุเหลือใช้ กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านอื่นๆ ทั่วไป สถานประกอบการ สถานศึกษา สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นๆ หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนทั่วไป ที่มีส่วนช่วยในการส่งเสริมผลงานออกแบบผลิตภัณฑ์

การถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยการจัดอบรม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน และผู้สนใจทั่วไป โดยจัดอบรมการทำของใช้จากวัสดุเหลือใช้ ระหว่างวันที่ 13-14 มิถุนายน 2552 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ชื่อโครงการ การทำของใช้จากวัสดุเหลือใช้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบของใช้จากกระดาษวัสดุเหลือใช้
2. เพื่อให้ผู้เข้าอบรมได้ฝึกปฏิบัติการทำของใช้จากวัสดุเหลือใช้

หัวข้อเรื่องเรื่องที่จัดอบรม

1. หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์จากวัสดุเหลือใช้ เทคนิคการใช้วัสดุอุปกรณ์
2. ออกแบบทำกรอบรูป
3. ออกแบบทำกล่องใส่ของ การอบรม
4. สรุปผลการปฏิบัติงาน และข้อเสนอแนะ

เป้าหมายผู้เข้าอบรม กลุ่มผู้ผลิตสินค้า กลุ่มชุมชนในจังหวัดปทุมธานี และผู้สนใจทั่วไป จำนวน 40 คน
 ระยะเวลาจัดอบรม ระหว่างวันที่ 13-14 มิถุนายน 2552
 สถานที่จัดอบรม ห้องปทุมมาวดี สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตารางการฝึกอบรม

“โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากงานวิจัย”
 การทำของใช้จากวัสดุเหลือใช้
 ณ ห้องปทุมมาวดี สถาบันวิจัยและพัฒนา
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 ระหว่างวันที่ 13-14 มิถุนายน 2552

วัน	9.00-12.00 น.	12.00-13.00 น.	13.00-17.00 น.
13 มิ.ย.	หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์จากวัสดุเหลือใช้ เทคนิคการใช้วัสดุอุปกรณ์	พักรับประทาน อาหารกลางวัน	ออกแบบทำกรอบรูป
14 มิ.ย.	ออกแบบทำกล่องใส่ของ จากวัสดุเหลือใช้		ออกแบบทำกล่องใส่ของและสรุปผล การปฏิบัติงานและข้อเสนอแนะ

วิทยากร ผศ. วาสนา เจริญวิเชียรฉาย

พักเบรก อาหารว่างเครื่องดื่ม เวลา 10.30 น. และ 15.00 น.

ภาพกิจกรรมการอบรม

ผลงานผู้เข้าอบรม

ผลการประเมินความพึงพอใจ

หลังจากอบรมแล้ว ผู้วิจัยได้สอบถามความพึงพอใจจากผู้เข้าอบรม ผลการประเมินความพึงพอใจพบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจการอบรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 9 สถานภาพของกลุ่มผู้เข้าอบรม

ลำดับที่	สถานภาพ	จำนวนผู้ตอบ 100 คน	ร้อยละ
1	เพศ		
	1.1 ชาย	4	10
	1.2 หญิง	36	90
2	อายุ		
	2.1 ต่ำกว่า 30 ปี	8	20
	2.2 31-40 ปี	12	30
	2.3 41-50 ปี	15	37.5
	2.3 51 ปี ขึ้นไป	5	12.5
3	การศึกษา		
	3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	25
	3.2 ปริญญาตรี	25	62.5
	3.3 ปริญญาโท	5	12.5
	3.4 สูงกว่าปริญญาโท	-	-
4	การทำงาน		
	4.1 รับราชการ	7	17.5
	4.2 รัฐวิสาหกิจ / เอกชน	12	30
	4.2 ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ	18	45
	4.3 นักศึกษา	3	7.5

ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุ 41-50 ปี การศึกษาปริญญาตรี การทำงาน ธุรกิจส่วนตัว อาชีพอิสระ

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นต่อการจัดโครงการด้านการจัดการ

ด้านการจัดการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความสะดวกในการเดินทางมาร่วมโครงการ	10	15	15	-	-
2. ความเหมาะสมของระยะเวลาในการอบรม	17	20	3	-	-
3. ความพึงพอใจในการจัดสถานที่จัดโครงการ	25	13	2	-	-
4. ความสะดวกและบรรยากาศในการใช้ห้องฝึกอบรม	35	5	-	-	-
5. ความพึงพอใจในรสชาติของอาหาร	32	8	-	-	-
6. ความพึงพอใจเอกสารประกอบการฝึกอบรม และ วัสดุอุปกรณ์ประกอบการฝึกปฏิบัติ	38	2	-	-	-
7. ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานและประสานของผู้รับผิดชอบโครงการ	35	5	-	-	-
8. ความพึงพอใจต่อการจัดโครงการในภาพรวม	38	2	-	-	-
ความพึงพอใจด้านการจัดการ	28.75	8.75	2.5	-	-
ร้อยละของความพึงพอใจด้านการจัดการ	71.88	21.88	6.25	-	-

ความพึงพอใจด้านการจัดการ ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจด้านการจัดการโดยรวมร้อยละ 93.76 (71.88+21.88) โดยพึงพอใจ 3 ลำดับแรก คือ ความพึงพอใจต่อการจัดโครงการในภาพรวม ความพึงพอใจเอกสารประกอบการฝึกอบรมและวัสดุอุปกรณ์ประกอบการฝึกปฏิบัติ และความสะดวกและบรรยากาศในการใช้ห้องฝึกอบรม

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นต่อการจัดโครงการด้านวิชาการ

ด้านวิชาการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. หัวข้อเรื่องที่ฝึกอบรมน่าสนใจ	36	4	-	-	-
2. ความคาดหวังว่าจะได้รับความรู้จากการอบรมในหัวข้อนี้	35	5	-	-	-
3. ความพึงพอใจในการถ่ายทอดเนื้อหาและการสร้างบรรยากาศในการอบรม	38	2	-	-	-
4. ความพึงพอใจเทคนิคและวิธีการนำเสนอที่ใช้ในการอบรม	32	8	-	-	-
5. ความพึงพอใจความสามารถในการตอบข้อซักถามของวิทยากร	35	5	-	-	-
6. ความรู้ที่ได้รับในครั้งนี้นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน หรือในชีวิตประจำวันได้	30	8	2	-	-
7. ความพึงพอใจความรู้ที่ได้รับจากวิทยากรในภาพรวม	38	2	-	-	-
ความพึงพอใจด้านวิชาการ	34.85	4.85	0.28		
ร้อยละของความพึงพอใจด้านวิชาการ	87.13	12.13	0.70		

ความพึงพอใจด้านวิชาการ ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจด้านวิชาการโดยรวมร้อยละ 99.13 (87.13+12.13) โดยพึงพอใจ 3 ลำดับแรก คือ ความพึงพอใจในการถ่ายทอดเนื้อหาและการสร้างบรรยากาศในการอบรม ความพึงพอใจความรู้ที่ได้รับจากวิทยากรในภาพรวม และหัวข้อเรื่องที่ฝึกอบรมน่าสนใจ

การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์หลังจากฝึกอบรม

ผู้เข้าอบรมสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆดังนี้

1. พัฒนาผลิตภัณฑ์ของหน่วยงาน หรือกลุ่มชุมชน 12 คน
2. ผลิตเพื่อจำหน่ายเป็นอาชีพเสริม หรือสร้างอาชีพใหม่ให้กับตนเองหรือกลุ่มอาชีพ 15 คน
3. ถ่ายทอดความรู้สู่กลุ่มชุมชน กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มอาชีพ ฯลฯ 10 คน
4. พัฒนาการเรียนการสอน 10 คน
5. ใช้ประโยชน์นอกเหนือจาก 4 ข้อ คือ การสร้างสรรค์ผลงานเป็นงานอดิเรก เป็นการพักผ่อน ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นการพัฒนาตนเอง และนำผลงานไปใช้ประโยชน์ 10 คน
6. ข้อเสนอแนะอื่นๆ ผู้เข้าอบรมต้องการให้อบรมทำของใช้จากกระดาษสาในรูปแบบอื่นๆ เพิ่มขึ้น